Poštnina plačana v gotovini.
Leto LXIX. Št. 172 Ljubljana, četrtek 30. julija 1936 Cena Din 1.—

SLOVENSKI NAROD

izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 50 petit vrst à Din 2, do 100 vrst à Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO LJUBLJANA, Kneflijeva ulica štev. 5. Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c. telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE: Ob kolodvoru 101.

Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351.

Olimpijska bakla v Avstriji:

Velike demonstracije hitlerjevcev na Dunaju

Sprejem olimpijskega ognja na Dunaju so hitlerjevci izkoristili za velikanske demonstracije, ki so trajale skoro vso noč — Nad 500 aretacij — Razburjenje v klerikalnem taboru

Dunaj, 30. julija. p. Prenos olimpijske bakle skozi Avstrijo in zlasti sprejem olimpijskega ognja na Dunaju se je pretvoril v velike hitlerjevske demonstracije proti avstrijskemu klerikalnemu režimu. Na Dunaju so se tega bali že od vsega početka ter so pri organizaciji prenosa bakle ukrenili vse, da bi hitlerjevcem onemogočili vsako izzivanje, vendar pa so bili vsi ukrepi zaman. Že pri prevzemu bakle na avstrijsko-madžarski meji se je zbralo okrog 10.000 ljudi, ki so pozdravili baklo kot simbol oživljenega narodnega socializma v Avstriji ter sprejeli baklo s hitlerjevskim pozdravom, to je z dvigom desne roke. Ko je govornik končal svoj govor z vzklikom neodvisni Avstriji, je množica odgovorila z vzkliki: Heil Hitler! En narod in ena nemška država. Mesto avstrijske himne je množica zapela nemško in hitlerjevsko himno.

Slične demonstracije so se ponavljale po vsej poti od madžarske meje do Dunaja, kjer so sinoči dosegle vrhunec. Na Dunaju so mobilizirali vso patriotsko fronto in vse klerikalne organizacije, da bi zasedle Heldenplatz, kjer so prižgali pred spomenikom padlih vojakov olimpijski ogenj. Toda hitlerjevci so že davno prej izdali svoje parole. Ko so pristaši patriotske fronte prikorakali na Heldenplatz, so ga že zasedli hitlerjevci, ki jih je bilo okrog 100.000. Zbrali so se ne samo z Dunaja, marveč tudi z daljne okolice. Prišli so celo iz drugih dežel, a tudi nemški državljani so izkoristili to priliko, da manifestirajo za združitev Avstrije z Nemčijo.

Ko je znani avstrijski sportnik Schäffer pritekel z baklo na Heldenplatz, in jo izročil knezu Starhemebrgu kot vrhovnemu voditelju avstrijskega sporta, je vsa množica dvignjenih rok v hitlerjevski pozdrav vzklikala Hitlerju in Nemčiji. Ko je začel nato govoriti knez Starhemberg, so njegove besede utonile v orkanskih manifestacijah in klicanju Hitlerju ter združeni Nemčiji. Starhembergovega govora ni bilo slišati niti po radiju, čeravno je govoril neposredno v mikrofon. Ob koncu svečanosti je godba zasvirala avstrijsko himno, toda množica je odkritih glav, in dvignjenih rok pela nemško državno himno in narodno socialistično himno Horst-Wessel-Lied. Klerikalni omladinci so protestirali in žvižgali, toda hitlerjevci so bili v taki premoči, da so jih kljub intervenciji policije enostavno odrinili v stranske ulice.

Tudi po ulicah Dunaja, koder je šla povorka dalje, so hitlerjevci napravili gost špalir in neprestano demonstrirali proti dunajskemu režimu. Policija je bila brez moči in ni nastopila odločnejše, ker se je bilo bati, da bi v tem primeru nastali velikanski izgredi.

Po odhodu bakle so hitlerjevci nadaljevali svoje demonstracije po Kärntnerstrasse in po Ringu, kjer so korakali v strnjenih vrstah in unisono klicali: Heil Hitler! En narod in ena država! Tu pa je policija, ojačena z režimsko milico začela energič, no preganjati demonstrante, ki so vse ulice, koder so hodili, nastlali s kljukastimi križi. Na več krajih je prišlo do krvavih spopadov. Policija je aretirala okrog 500 hitlerjevcev, med njimi tudi več nemških državljanov. Kakor objavlja policijska direkcija, bodo vsi aretirani demonstranti najstrožje kaznovani, nemški državljani pa bodo izgnani iz Avstrije. V predmestjih so trajale demonstracije do ranega jutra.

V vsej javnosti so zbudili ti dogodki veliko pozornost, ker jasno kažejo, kako močno že je zasidran narodni socializem v Avstriji in kakšen bi bil izid plebiscita, če bi se izvršil svobodno in brez pritiska. Dunajski klerikalni krogi so skrajno ogorčeni in očitajo kancelarju dr. Schuschniggu, da je s svojim sporazumom žrtvoval Avstrijo hitlerizmu.

Amnestija za hitlerjevce zopet ukinjena

Dunaj, 30. julija. z. Zaradi dogodkov, ki so se odigrali pri prenosu olimpijskega ognja, je vlada danes izdala odlok, s katerim se je odrejena upravna amnestija, ki se je nanašala na preko 10.000 hitlerjevcev, kaznovanih s strani političnih oblasti zaradi raznih poltičnih deliktov, ukine.

Prav tako je ustavljen izpust hitlerjevcev iz koncentracijskih taborišč. Kar se tiče izvršene sodne amnestije, so oblasti dobile nalog, da sedaj stvar ponovno prouče in razveljavijo amnestijo vsem onim, ki so kakorkoli sodelovali pri hitlerjevskih demonstracijah zadnje dni.

V Španiji nič novega

Položaj se zadnja dva dni ni bistveno spremenil Lokarnska konferenca mora ostati omejena samo na lokarnske države

Madrid, 30. julija. AA. (DNB) Kakor zatrjujejo vladni krogi, je stanje vladnih čet v vsej državi izvrstno. Vladne čete prodirajo dalje. V pokrajini Saragossi je vladna milica dosegla uspehe. Mesto Barba Stree, ki je važno strateško križišče, odkoder je mogoče prodirati proti Huesci, je včeraj padlo v roke vladnih čet. Na jugu pričakuje vlada skorajšnjo predajo Cordobe in Granade. Colona, ki je krenila iz Alicanta, se je po zavzetju Alba Sete združila s četami ljudske fronte in prodira z njimi vred proti Cordobi. Na Sierri de Guadarrama so boji nekoliko prenehali. Alto de Leon in Cimo Siera sta še vedno v rokah vladnih čet. V Oviedu se uporniki še drže. V Alcazaru in v Toledu so se uporniki utrdili za barikadami. Notranje ministrstvo je poslalo vsem policijskim upravnikom in pokrajinskim guvernerjem brzojavko, v kateri jih opozarja, naj takoj aretirajo osebe, ki bi nastopile proti življenju in lastnini tujih državljanov. Proti tem je treba nastopiti po zakonu kar najstrože. Zastopniki vlade v notranjosti se morajo strogo ravnati po teh navodilih. Minister vojske je odredil da se morajo vsi vojaški obvezniki 34. in 35. letnika v okrajih Madrida Sjudad Reala, Toleda, Guadalahara in Huesce prijaviti oblastvom.

Madrid, 30. julija. AA. Havas poroča: List »ABC« prinaša vest, da je bila ujeta radijska poslanica generala de Llana, ki je bila poslana generalu Francu. V poročilu se pravi, da je položaj upornikov v Sevilli tako težak, da bo kritičen ta teden. Ob koncu izraža general strah, da uporniki ne bodo mogli vzdržati do konca tedna. Isti list pravi, da je general de Llano to poročilo hotel poslati po radiu v Cadixu, ker radiopostaja v Sevilli več ne deluje.

Barcelona, 30. julija. AA. Havas poroča: Vojaški poveljnik Mahona na Balearskih otokih je obvestil predsednika katalonske vlade, da prehaja na stran vlade.

Francija zaprla mejo napram Španiji

Pariz, 30. julija. o. Pri Pertignanu na francosko-španski meji so pričeli obmejni organi strogo nadzirati vse prehode na špansko ozemlje. Nihče ne sme v Španijo. Celo več francoskih levičarskih novinarjev, ki so nameravali v Madrid, je bilo zadržanih, in so se morali vrniti. Na vsej meji so sedaj ojačene obmejne straže tudi z mobilno gardo. Splošno sodijo, da je pariška vlada spoznala nevarnost, ki bi nastala za Francijo zaradi morebitnega tihotapstva orožja in letal v Španijo pa tudi zaradi kakršnekoli drugačne pomoči madridski vladi.

Proglas francoskih socialistov

Pariz, 30. julija. o. Francoska sindikalna zveza je poslala vsem svojim organizacijam in njihovim članom poziv, naj priskočijo na pomoč španski vladi. V pozivu pravi, da je stvar španskih bratov v nevarnosti in da grozi španski republiki fašistična nevarnost. Dolžnost proletarcev vsega sveta je, da podpro borbo španskega delavstva proti fašizmu. Fašistični režim v Španiji bi hkratu pomenil tudi stalno nevarnost za Francijo. Delavci v Franciji naj zato zbirajo sredstva za prebrano španskega prebivalstva in za nego španskih ranjenih delavcev in bolnikov.

Nemčija pošilja upornikom letala

Tanger, 30. julija. AA. Havas poroča: Dobro obveščeni krogi javljajo, da so včeraj prispela tri nemška vojna letala v Tetuan, in sicer eno Junkersovo letalo, in dvoje novih vodnih letal.

Uporniki love talce

London, 30. julija. Zaradi stalnih napadov španskih vojnih ladij na transporte maroških čet v Španijo, so uporniki v Sevilli zajeli vse sorodnike oficirjev in podoficirjev na španskih vojnih ladjah ter jih proglasili za talce. Po radiu so razglasili, da jih bodo nemudoma ustrelili, čim vladna mornarica ne bi prenehala obstreljevati uporniških ladij in letal, ki prevažajo maroške čete v Španijo.

Tudi francoski desničarji so pripravljali puč

Tajne preiskave pri desničarskih voditeljih — Odkrili so velike zaloge orožja

Pariz, 30. julija. o. Francoska tajna informacijska služba je v zadnjih dneh ugotovila, da se francoski desničarji pripravljajo na slično vstajo, kakor španski fašisti. Vlada je nemudoma izdala vse varnostne ukrepe, hkratu pa poskrbela, da se javnost ni takoj alarmirala. Povsod so bile v največji diskretnosti izvrsene neštete hišne preiskave pri voditeljih razpuščenih fašističnih organizacij, v njihovih uradih in lokalih. Ugotovilo se je, da so se desničarji intenzivno oboroževali in pripravljali na prevrat. Odkrili so velike zaloge orožja.

Hmeljski nasadi v Žatcu uničeni

V ponedeljek je divjala nad zapadno Češkoslovaško silna nevihta, ki je uničila skoraj vso letino. Uničeni so tudi hmeljski nasadi pri Žatcu, kar bo nedvomno vplivalo na cene hmelja na svetovnem trgu ter tudi na cene pri nas.

V ponedeljek popoldne je pridivjala nevihta po silni vročini z močnim viharjem in točo čez najbolj rodovitne pokrajine Češke, kakršne ne pomnijo. Česar ni uničila toča sta uničila vihar in ploha. Utrgali so se oblaki, kakor nedavno v Zagrebu in v desetih minutah je padlo nad 50 mm vode. Kjer ploha ni bila tako močna, je napravila tem večjo škodo toča. V Žatcu so bila mnoga stanovanja in zlasti kleti pod vodo. Vihar je napravil veliko škodo tudi na poslopjih in brzojavnih napeljavah. Uničeno je skoraj vse sadno drevje in gole veje štrle v zrak. Letina na poljih leži v vodi in škoda je še tem večja, ker še niso pospravili s polj vsega žita. Žetev je bila baš te dni v največjem razmahu.

Največja škoda je pa zaradi uničenih hmeljskih nasadov. Vse leži na tleh in ves trud hmeljarjev je uničen. Ljudje so še tem bolj prizadeti, ker je bila prejšnja leta huda suša. Letina je kazala precej dobro in zdaj so ljudje obupani, kajti kratka nevihta je napravila več škode kakor bi jo najhujša suša.

Teniške tekme v Budimpešti

Budimpešta, 30. julija. AA. Včerajšnja teniška tekma med Palado in Gabroviczem se je končala z rezultatom 6:4, 3:6, 6:0 in 6:3. V drugi single tekmi je Punčec premagal Szigetyja s 6:3, 6:2 in 7:5. Madžarska vodi potemtakem s 3:2.

Sin ustrelil spečo mater

Strahovit zločin mladoletnika v vasi Radovici pri Metliki

Metlika, 30. julija.

Belo Krajino je globoko pretresel nov umor, storjen v noči od ponedeljka na torek v sosedni vasi Radovici blizu Metlike. Tam je pred osmimi leti ostala brez moža, ki se je smrtno ponesrečil pri delu v Ameriki. Marija Jurglič. Z možem je imela dva otroka, sina Jožeta in hčerko Marijo. Ovdovela je, ko ji je bilo komaj 30 let in tako ji je ostalo na skrbi precejšnje posestvo in dvoje otrok. Po ponesrečenem možu je iz Amerike redno prejemala mesečno vzdrževalnino, za naše razmere lep znesek. S tem denarjem je vzdrževala ravnotežje in celo uspešno vodila svoje posestvo, da je kljub težkim časom napredovalo. Da bi ne bila kot slabotna ženska brez moškega v hiši, je živela več let v konkubinatu s čevljarskim mojstrom Martinom Režekom, ki je bil prav tako priden delavec in ji je tudi pomagal na kmetiji. Lani sta se pa vzela in tako se je naselilo v hišo še večje zadovoljstvo.

Oba sta vzorno skrbela za otroka. Sina odnosno pastorka Jožeta sta poslala h ključavničarskemu mojstru Cimermanu v Metliko, da bi se izučil za ključavničarja. V nedeljo je 17letni Jože Jurglič dovršil pri Cimermanu učno dobo ter položil pomočniški izpit. Ta veseli dogodek so zopet skupno proslavili z materjo in očimom. Kot pomočnik Jože ni ostal pri svojem mojstru, temveč se je vrnil k materi. V nedeljo, ko se je vrnil, se ni zgodilo nič posebnega. Fant je po naravi precej nagle jeze in zaprt vase.

V ponedeljek je odšel Jože s svojima tovarišema Bajukom in Gosenico rake lovit. Ko so se vrnili z raki, so jih skuhali in pojedli na vrtu enega teh mladeničev, potem so pa popili vsak pol litra vina. V mirnem pogovoru je Jurglič vprašal Bajukovega fanta, če bi lahko prenočil pri njem, kar mu je ta seveda dovolil, češ, da bo lahko spal z njim na senu. Prvi je odšel spat Bajuk. Jurglič je pa ostal nekaj časa z Gosenico, potem sta se pa ločila. Jurglič je odšel proti svojemu domu, čez pol ure se je pa vrnil k Bajuku na senik spat. V tem kratkem času je **izvršil fant strašen zločin nad lastno materjo,** kar je včeraj tudi odkrito priznal.

Doma je vlomil vežna vrata in se splazil po prstih v stanovanje, kjer je spalnica njegove matere in očima. **Vlomil je tudi vrata spalnice, prižgal luč, stopil mirno k postelji, kjer sta ležala mati in očim, potem je pa nastavil materi na čelo samokres kalibra 6.35, sprožil in odšel, kakor da se ni nič zgodilo. Spečo mater je ustrelil v sence.** Pri umoru je najzanimivejše, da mož Martin, kakor trdi, ni ničesar slišal, niti strela samega, tako trdo naj bi bil spal. Prebudil se je šele, ko je nesrečna žena že krilila z rokami in udarila po njem. In ko na vprašanje: »Kaj ti je?« ni dala nobenega glasu od sebe je vstal, prižgal luč in opazil krvavečo ranjco na senenu ter začul hropenje umirajoče žene. Brž ji je obrisal rano in hitel po zdravnika dr. Omahna v Metliko. Zdravnik je seveda našel nesrečno ženo že mrtvo in je ugotovil, da je bila ustreljena.

V torek se je sestala sodna komisija, ki je raztelesila truplo in ugotovila, da je obtičala krogla nesrečni ženi v možganih 8 cm globoko in da je bil strel oddan iz neposredne bližine; o tem so pričali ožgani lasje. Po tej ugotovitvi so orožniki takoj aretirali moža Martina Režeka in sina Jožeta, ki je svoj zločin včeraj priznal. Obenem je priznal, da je v nedeljo ukradel materi 2.000 Din. Od tega je 500 Din zapil, nekaj so mu haje odnesli tovariši, ko je bil pijan, ostalo pa je zakopal v vinogradu. Orožniki iščejo sedaj zakopani denar in skriti samokres.

Strahoviti umor je razburil vse prebivalce Bele Krajine tem bolj, ker gre za mladoletnika, ki je brez neposrednega povoda mirno in hladnokrvno umoril lastno mater. Kako bo tekla preiskava, bomo še poročali.

Sin ustrelil očeta, ker je pretepal mater

Družinska tragedija v Ješenci pri Račah

Maribor, 29. julija. g. Davi okrog 3.30 je policijski stražnik na Kralja Petra trgu opazil nekega mladeniča, ki je z vojaško karabinko na rami hitel proti mestu. Stražniku se je fant zdel sumljiv in ga je zaradi tega ustavil. Fant pa se na stražnikove klice ni oziral, temveč jo je jadno pobrisal preko državnega mostu, stražnik pa za njim. Ujel ga je na Glavnem trgu, kjer je fant povedal, da je sin železniškega čuvaja Josip Taferner iz Ješencev pri Račah. Povprašan po puški, je fant ves zmeden začel pripovedovati, da je puško ukradel v železniški čuvajnici št. 444 blizu Pragerskega ter da je po nesreči ustrelil nekega svojega prijatelja. Stražnik je fanta odpeljal na policijsko stražnico, kjer so ga ponovno zaslišali. Tu pa je svoje prvotne izpovedi docela spremenil in izpovedal, da je ustrelil svojega lastnega očeta. Pripovedoval je, da sta se oče in mati vedno prepirala in je oče mater pretepal, česar pa ni mogel več gledati. Zato je šel ponoči v čuvajnico, vzel puško in oddal skozi okno na očeta, ko je spal, več strelov, nato pa je zbežal proti Mariboru, da bi se sam prijavil. Ne ve, ali je oče mrtev, ali pa samo ranjen. Slišal je samo, kako je po prvem strelu zastokal. Policija je fanta pridržala v zaporu, danes dopoldne pa je odšla v Ješenco policijska komisija, da ugotovi dejanski stan.

Lep sprejem naše atletske reprezentance v Berlinu

Sprejema se je udeležilo nad 3.000 ljudi, pozdravil pa jih je tudi berlinski podžupan

Berlin, 30. julija. Včeraj ob 17.40 je dopotoval v Berlin glavni del jugoslovenske lahkoatletske olimpijske reprezentance. Nemški olimpijski odbor in berlinsko meščanstvo je priredilo Jugoslovenom izredno prisrčen sprejem. Okoli 3000 ljudi se je zbralo na kolodvoru tako da je policija komaj vzdrževala red. Sprejemu je prisostvoval tudi naš poslanik v Berlinu g. Cincar-Marković z vsem osebjem poslaništva, nemški olimpijski odbor je pa zastopal generalni tajnik dr. Diem, ki je v svojem pozdravnem govoru želel Jugoslovenom mnogo sreče in uspeha na olimpijskih igrah ter obenem naglasil veliko prijateljstvo, ki ga goje Nemci do Jugoslavije. V imenu Jugoslovenov je odgovoril predsednik lahkoatletskega saveza dr. Ugrinić iz Zagreba, češ da je sprejem prekosil vsa pričakovanja.

Jugoslovenski reprezentanti so nato v avtobusih krenili do mestnega magistrata, kjer jih je sprejel in pozdravil podžupan dr. Steg in izročil nekaterim našim atletom okusne spominske plakete. Takoj po sprejemu se je reprezentanca odpeljala v olimpijsko vas, kjer je pri vhodu ponovno doživela izredno topel sprejem. Tu se je naše olimpijsko zastopstvo razdelilo na dva dela. Moški so se nastanili v »mestu brez žensk«, atletinje pa v posebnem, za ženske namenjenem naselju.

Položaj nemških katoličanov

Freiburški nadškof napoveduje hude čase

Varšava, 30. julija. AA. Tukajšnji list nemške manjšine »Der Deutsche im Polen«, ki je izrazito katoliško glasilo, priobčuje izjavo bivšega freiburškega nadškofa, kjer pravi med drugim, da čaka šele sedaj katoličane v Nemčiji najhujše. Nadškof pravi, da bo morala letošnja konferenca nemških škofov v Fuldi sprejeti zelo važne sklepe. Nadškof pravi dalje, da je tudi sam nekaj časa mislil, da bo prišlo do sporazuma med nacionalnimi socialisti in nemškimi katoličani. Zastopniki nemških katoličanov so si vedno prizadevali dokazati z dejanji, da žele sodelovati z voditelji tretjega cesarstva. Nato omenja nadškof med drugim münsterskega škofa msgr v. Galena, ki je z vso odločnostjo protestiral proti nastopu policije v tamošnji katedrali.

Počitniške kolonije za bolehne vajence

Ovire za organizacijo vajenskih počitniških kolonij bi ne bile nepremagljive

Ljubljana, 29. julija.

Zdravstvena zaščita mladine pri nas ni na najnižji stopnji, vendar še ni na zadovoljivi višini. Če govorimo o zdravstveni zaščiti mladine, bi ne smeli pozabiti, da bi morala pod okvir te zaščite spadati tudi zdravstvena zaščita obrtnih vajencev. Počitniških domov za vajence pri nas še ni in le redki se spomnijo od časa na to, da bi bili baš vajenci najbolj potrebni bivanja v okrevališčih. Mnogi vajenci bolehajo za resnimi boleznimi in ne smemo tajiti, da je med njimi tudi mnogo jetičnih. Pomisliti je treba, da so mnogi obrtni obrati še nehigijenični in da tudi nekateri vajenci stradajo, kar vse zelo vpliva na njihovo zdravstveno stanje. Pogosto so vajenci mnogo bolj potrebni oddiha in okrepčila v počitniških domovih kakor šolska mladina. Upoštevati moramo, da ne gre za majhno število vajencev, saj jih je pri nas nad 8.000. To je mladina, ki bi ji morali posvečati še posebno skrb glede na to, da so to bodoči delavci, ki bodo morali opravljati težko delo. Kar zamudimo pri mladini, ne moremo nikdar več nadomestiti.

Če opozarjamo na to, da je treba izpopolniti tudi vajensko zdravstveno zaščito, s tem ne nameravamo omalovaževati zdravstvenega dela za šolsko mladino, odnosno škodovati temu delu v korist vajencev. Ne zahtevamo, da je treba ukiniti počitniške kolonije za šolarje, temveč, da jih je treba ustanoviti tudi za vajence. Ne zahtevamo pa tudi nič nemogočega in novega. Za zgled si moramo vzeti druge države, kjer so že zdavnaj spoznali, kako važna je zdravstvena zaščita za vajence. V resnici je čudno, da pri nas še ne pošiljamo vajencev v počitniške domove na okrevanje, če upoštevamo, da je sicer zdravstvena zaščita mladine na precej visoki stopnji.

V naši državi pošilja samo društvo »Hrvatski Radiša« vajence na počitnice na morje in drugam. Vsako leto jih pošlje okrog 300. Pri nas se je zavzemala pred leti zdravstvena revija »Zdravje«, da bi pošiljala vajence na počitnice v počitniške domove, ki so namenjeni za šolarje, in sicer v mesecih, ko niso zasedeni. V poštev bi prišli naslednji počitniški domovi: Sv. Martin na Pohorju, Lukovica, Medvode in Rakitna. Šolarji uporabljajo navadno te domove samo junija, julija in avgusta. Vajence bi lahko pošiljali na počitnice že maja in še ves september, ki je navadno pri nas še lep in topel.

V Avstriji imajo več počitniških domov za vajence in kako veliko pozornost posvečajo zdravstveni zaščiti vajencev, dokazuje že dovolj jasno visoka vsota, ki so jo izdali lani za vzdrževanje domov in oskrbo vajencev v njih, in sicer so izdali 580.000 šilingov, kar znese okrog 4,800.000 Din. Toliko lahko žrtvuje majhna in revna Avstrija za delavsko mladino, dočim mi nismo izdali v enak namen niti prebite pare.

Nihče ne more trditi, da so gmotne ovire prevelike ter da zato ne moremo misliti na ustanavljanje vajenških počitniških kolonij. Opozorili smo, da ni ovir zaradi počitniških domov. Zadevo je treba vzeti v roke ter jo organizirati. Letos je najbrž že preposno, da bi že septembra poslali vajence, ki so najbolj potrebni okrepitve na čistem zraku in s primerno hrano, na počitnice, vendar či bi bilo dovolj resne volje na pristojnih mestih in če bi se za stvar zavzeli pravi prijatelj mladine, bi lahko bile počitniške kolonije takoj ustanovljene.

Kdo bi naj prispeval za oskrbo vajencev na počitnicah? V Avstriji prispevajo največ bolniške blagajne in nedvomno i tudi naše bolniške blagajne brez odpora določile vsaj manjše zneske za vajenske počitniške kolonije, saj bi jim to posredno koristilo. Samo po sebi se razume, da morajo imeti velik interes na zdravju delavske mladine tudi gospodarske ustanove, n. pr. Zbornica za TOI in obrtniška združenja. Prav tako bi nedvomno pokazala vse razumevanje za vajenske počitniške kolonije Delavska zbornica ter bi za nje prispevala, kolikor bi pač mogla.

Iz vsega tega lahko sprevidimo, da bi ovire za organizacijo vajenskih počitniških kolonij ne bile nepremagljive in da največ zavisi od resne volje činiteljev, ki bi se morali zanimati za probleme zdravstvene zaščite mladine, zlasti še delavske. Najbrž bi bilo potrebno, da bi povzdignile glas predvsem zdravstvene in socialne ustanove ter da bi se združile v akciji za organizacijo vajenskih počitniških kolonij. Poklicanih je prav za prav več ustanov, in zato bi menda ne hotela zadeve vzeti v roke nobena sama in prva. Zato se ob tej priliki obračamo na vse prijatelje mladine in vse, ki so dolžni skrbeti za njeno zdravje in razvoj, da sestavijo odbor iz vseh zastopnikov zainteresiranih ustanov. Odbor bi naj začel takoj delati. Morda bi se zadeva lahko organizirala tudi drugače. Glavno je, da začnejo o nji resno razmišljati ter da bodo počitniške kolonije čim prej organizirane.

Redek jubilej

Ljubljana, 30. julija.

Danes praznuje najstarejša Ljubljančanka in stanovalka zavetišča sv. Jožefa na Vidovdanski cesti 9 gospa Terezija Rant, rojena Pšenica 95 rojstni dan. Rojena je bila 30. julija l. 1841. kot hči Janeza Pšenice in matere Jere Beve v Koroški Beli. Poročila se je 17. januarja 1864 z bivšim oskrbnikom graščine Loka, Primožem Rantom, ki je umrl v starosti 85 let, 25. januarja 1894 v Škofji Loki. Slavljenka je bila mati pokojnega slovenskega župnika v Kairu (v Egiptu) in pozneje splošno znanega in priljubljenega vojnega superiorja Huberta Ranta in mati gospe Celeste Franchetti, soproge obrtniškega organizatorja in brivskega mojstra g. Engelberta Franchettija. Ima še eno sestro, ki je stara 93 let in živi v rojstnem kraju v Koroški Beli na Gorenjskem.

Navzlic visoki starosti ima zelo dober spomin na mlada dekliška leta, nasprotno pa ne more slediti spominu tekočih dni. Posebno ne more presojati vrednost blaga in denarja iz dobe, ko se je računalo na krajcarje in pa na sedanjo dinarsko vrednost. Ne gredo ji iz spomina časi, ko je svojim deklam plačevala tri goldinarje na mesec in za božič par čevljev, pa so bile pri hiši po 10 let in še več. Visoka leta so ji vzela vid in sluh, telesno je pa še precej čvrsta, urna in dobre volje. Slavljenki želimo, da bi dočakala stoti rojstni dan.

Skavtski steg kralja Matjaža

Litija, 29. julija.

Današnji čas zahteva preizkušenih, vzgojenih in samostojnih ljudi. Imamo mnogo organizacij — poleg vsakovrstnih šol — ki nudijo svojim članom priliko, da postanejo samostojni in praktični. Med takimi organizacijami so tudi skavtske. Litijska mladina ima samostojen steg kralja Matjaža. Že več let tabore naši skavti v šotorih, ki jih postavijo v počitnicah ob stoču potoka Reke v Savo. Kader litijskih skavtov tvorijo ljubljanski in drugi srednješolci, pa tudi učenci naše meščanske in osnovne šole.

Ta mesec je bilo v Džungli, kjer tabore, vse živo. Mladina je s pridom izrabljala lepe počitniške dneve. Podjetni taborniki so spremenili svojo novo domačijo v moderno naselje. V šotorih so imeli velike karbidovke in električno razsvetljavo; med posameznimi stražami in med šotoriščem pa so napeljali celo telefon in to kar sami brez vsake tuje pomoči.

Vsak dan, posebno pa še zvečer, ko je zagorel taborni ogenj, so imeli v Džungli obilo posetov, saj so prihajali tja mnogi radovedneži, da vidijo, kako živi najmlajši litijski rod. Prav posebno pa so zahajali med nje očetje in matere, in so s ponosom zrli na svojo mladino, ki si je izbrala počitnice sredi narave.

Snoči pa so imeli v Džungli velik praznik. Skavti so jemali slovo od domačega letovanja, zdaj pa se bodo napotili v druge kraje. Velika množica prebivalstva se je zbrala v Džungli, kjer je očarjal staro in mlado velik taborni ogenj. Disciplinirana mladina, ki jo je ves čas vzorno vodil mladi šestošolec taborovodja Duško Pleničar, je izrekla na priseren način zahvalo svojemu ustanovitelju in velikemu podporniku litijskemu sreskemu tajniku g. Francetu Pleničarju. Po mimohodu vseh skavtov pred stavbino g. Pleničarjem so mu pokionili krasno državno trobojnico na dekorativnem podstavku in z uvezenim besedilom. Mladi skavti so izvajali bogat program. Eden je pojasnil namen skavtizma, drugi je predaval o Baden Powelu, ustanovitelju skavtizma, tretji je povedal zapovedi, ki jih mora izpolnjevati vsak skavt. Vsak naš malček je na svoj način izpopolnil del programa. Mladina je vmes tudi junaško popevala. Slavnost je bila zaključena s snemanjem taborne zastave, kar se vrši po posebnem ceremonijelu, prav tako kakor so jo po posebnem obredniku izobesili. Propagandna prireditev litijskih skavtov je dosegla popoln uspeh. Poslovilni večer v Džungli, ko so pokale rakete in je zagorel velik kres, nam bo ostal v trajnem spominu. Mnogi starši pa so sklenili, da bodo prihodnje leto poslali v kolonijo tudi svojo deco.

Iz Litije

— **Preselitev pisarne sreskega cestnega odbora.** Sreski cestni odbor, ki je imel doslej svojo pisarno v hiši gdčne Pavle Meškove na Glavnem trgu se je zaradi pomanjkanja prostorov nameraval preseliti. Prvotno je bilo določeno, da se bo urad preselil v hišo tukajšnjega advokata g. dr. Mazeka. To namero pa so opustili in namestili sreski cestni odbor v občinsko hišo, kjer je stanoval doslej občinski tajnik g. Jereb. Sreski cestni odbor bo imel tri lokale za tajnika, cestne nadzornike in tehničnega organa. Občinskemu tajniku Jerebu pa je najela občina stanovanje v vili Sava.

— **Višek kopalne sezone.** Pozna se, da je v deželi sv. Jakob. Sava je tako topla, kakor že več let ne pomnimo. Razume se, da je v vodi staro in mlado. V Litijo je prispelo že tudi nekaj letoviščarjev.

— **Kegljanje na dobitke.** Kegljaški klub predilničarjev priredi od petka 31. t. m. do nedelje 2. avgusta nagradno kegljanje na modernem kegljišču pri Urški. Za nagrade je določenih več prvovrstnih dobitkov kakor kolo, ura, radijski aparat in še mnogo drugih. Zunanji kegljači imajo ugodne železniške zveze.

Anina proslava v Rogaški Slatini

Rogaška Slatina, 30. julija.

Sv. Ana, ki je zaščitnica Rogaške Slatine, proslavljajo v našem lepem zdravilišču vsako leto, letošnja proslava je bila pa ena najlepših v zadnjih letih. Že na predvečer je na oknih tudi najmanjše hiše zagorelo nešteto lučic, dočim je za hidroterapijo celjska »Pyrota« spuščala v zrak rakete v najrazličnejših barvah. V parku je bilo poleg vseh zdraviliških gostov zbranih tudi izredno mnogo domačinov, tako da je že samo vrvenje nad 3000 ljudi pomenilo začetek velikega praznika.

V nedeljo zjutraj je bila v kapelici sv. Ane najprej služba božja, ki se je je udeležilo mnogo odličnih gostov. Pevski zbor je ob spremljevanju članov orkestra ljubljanske opere pod taktirko kapelnika g. Neffata pel S-dur, mašo. Petje je naštudirala skladno in ritmično soproga zdraviliškega ravnatelja gospa Cilka Gračnerjeva, dočim je solo pri ofertoriju ljubko in dovršeno zapela Ljubljančanka gospa Slavka Plevnik.

V opoldanskih urah je v godbenem paviljonu orkester priredil promenadni koncert, popoldne pa je bil odigran tradicionalni Anin teniški turnir, ki mu je z zanimanjem sledilo mnogo gostov. Tudi sicer je ves dan minil v svečanem razpoloženju.

Zvečer je bil v veliki zdraviliški dvorani prirejen popularni Anin ples v korist podpornemu fondu za domače reveže. Ples sta otvorila s kraljevim kolom soproga upok. ministra gospa Vidosava Popović in zdraviliški ravnatelj g. Ivan Gračner. Potem je bivša dolgoletna članica zagrebške, zdaj članica graške opere ga. Wessel-Pola zapela arijo kraguljčkov iz opere »Lakmé« in Straussov velček »Pomladni zvoki«, pri klavirju pa jo je spremljal znani celjski pianist Vondraček. Sledil je plesni nastop ljubkega plesnega para Pečnik, ki je za svoj valček šel obilo pohvale. Tudi nastop članov baleta ljubljanske opere Pavšič-Bravničarjeve in Golovina, ki sta po originalni Fachovi godbi izvajala carrioco iz operete »Andula«, je vzbudil veliko pohvale in sta na zahtevo občinstva svoj nastop morala ponoviti.

Po odmoru je bila izvoljena Anina kraljica. Letos je ta naslov pripadel simpatični gospej Milki Jarc iz Maribora. Končno se je razvila prijetna zabava, ki je v najlepšem razpoloženju trajala pozno v noč.

Pred glavno skupščino JUU

Ljubljana, 30. julija.

Po banovinskih skupščinah, ki so se vršile nedavno po vsej državi, se pripravlja učiteljstvo, organizirano v svoji stanovski organizaciji JUU na glavno skupščino, ki bo 3., 4., in 5. avgusta v Novem Sadu. Prvotno je bilo določeno, da bi bila skupščina v Mariboru, toda potem, ko je pristojno ministrstvo odobrilo nova pravila, ki predvidevajo drugačen način volitve, je prodrlo naziranje, da bodi skupščina v kraju, kamor bodo delegati iz vseh banovin lažje prispeli in tako so se odločili za Novi Sad.

Glavne skupščine zberejo po več tisoč učiteljev in učiteljic in tudi letos v Novem Sadu bo tako. Delegati iz dravske banovine odpotujejo v soboto ob 20.02 z brzovlakom. Glavni odbor se bo sestal k seji v nedeljo ob 9. v Učiteljskem domu, kjer bodo razpravljali o pripravah za skupščino in vprašanjih ter predlogih za glavno skupščino. Popoldne ob 17 bo v hotelu Svoboda konferenca delegatov in glavnega odbora, kjer bo oddaja pooblastil sekcijskim tajnikom in sprejem delegatskih vstopnic. Na dnevnem redu je tudi dogovor o volitvah skupščinskih odborov in delu skupščine. Glavna skupščina, s pričetkom ob 9. bo v hotelu Svoboda. Po otvoritvi skupščine bo predaval učitelj g. Lazar Bjelič iz Užic o državljanskem nauku, potem bo volitev zapisnikarjev, ter overovateljev skupščinsk. zapisnika in volitev odborov. Istega dne popoldne bodo delali odbori, naslednjega dne pa bo poročal glavni in nadzorni odbor, JUU o preteklem poslovnem letu. V razpravi bo proračun in obračun, sprejeta bo resolucija, slednjič bodo volitve izvršnega glavnega in drugih odborov JUU po novih pravilih. Glavna skupščina bo nadaljevala delo popoldne, 5. avgusta bo seja novega glavnega odbora, ki se bo konstituiral, izvršil skupščinske sklepe in sestavil delovni spored za bodoče.

Po skupščini bodo prirejeni izleti v okolico. V JUU je organiziranih 17.662 učiteljev in učiteljic, ki so porazdeljeni po posameznih banovinah takole: uprava mesta Beograda 523, savska 3154, primorska 630, moravska 1580, zetska 974, dunavska 3533, dravska 3306, vrbaska 810 in vardarska 1695.

KINO IDEAL
Danes prekrasni velefilm
CIGANSKA RAPSODIJA
Charles Boyer, Loretta Young
Predstave ob 16., 19. in 21.15 uri

Smrtna nesreča v zagorskem rudniku

Zagorje ob Savi, 29. julija.

Davi je pretresla vse Zagorje žalostna vest, da je rudar Gasior Alojz iz Kolonije postal žrtev dela v rudniku.

Nekoliko pred 6. uro zjutraj je odšel po tridnevnem praznovanju zopet na delo v kotredežki rov s svojima tovarišema Strmljanom in Krečem. Kreč je imel nalog odpreti v tem delu rova ventilacijske cevi. Pokojni Gasior je šel prehitro na svoje mesto in že so ga jeli dušiti strupeni plini, ker ni bilo še dovolj čistega zraka. Nezavesten se je zgrudil. Njegov tovariš Strmljan mu je hotel priskočiti na pomoč, a tudi njemu se je pripetila enaka nesreča, bil pa je še nekaj časa pri zavesti, da je klical na pomoč. Priskočil je še tretji delavec Kreč, a tudi njega so zajeli strupeni plini. Nato so prihiteli ostali delavci v bližini in spravili ponesrečence na svež zrak.

Strmljana in Kreča so kmalu spravili k zavesti, le nesrečni Gasior ni pokazal več znakov življenja. Prenesli so ga v zbirnico, kjer mu je prvo pomoč nudil rudniški zdravnik dr. Kajzelj, a ves trud je bil zaman. Pokojni je imel baje slabo srce, ki je bilo vzrok njegove smrti. Pred zbirnico se je zbralo mnogo rudarskih otrok in žena, med njimi tudi pokojnikova žena ter 4 otroci in nestrpno čakali ugodnih poročil o možu in očetu, ki jim je bil edina opora. Lahko si mislimo pretresljive trenutke, ko so družini sporočili, da ni več pomoči. Pokojnika so prepeljali na njegovo stanovanje v Kolonijo.

Pokojni Gasior Alojz je bil star 36 let in je delal pri zagorskem rudniku od leta 1918. Zapušča ženo in 4 še nepreskrbljene otroke, ki bodo svojega očeta težko pogrešali. Bil je mirne narave in med rudarji priljubljen. Zato sočustvuje z nesrečno rodbino, ki je na tako tragičen način izgubila svojega gospodarja, vsa zagorska dolina. Pokojniku želimo večni mir, težko prizadeti družini pa naše iskreno sožalje.

Kupujte domače blago!

Živa potreba

Ljubljana, 30. julija

S potrtim srcem, na moč užaloščeni, beremo Podgolovčani sklepe mestnega sveta ljubljanskega: o regulaciji ulic in trgov, o kanalizaciji, o odstopu sveta društvom, o odpisu dolga, o raznih bogatih dotacijah. V nedogled segajo dobrote, mnogobrojni so blagri staromestanov. Posipajo se ceste in ulice, utrjuje z valjarji, čistijo se plevela, skrbi za vedno škropljenje in pometanje, pobirajo dnevno po dvakrat smeti, na vse mogoče načine se izkazuje briga za prid, polepšanje in snago, — le na naš konec: »Hradeckega cesta« od karlovškega mosta do mosta konec Poljanske ceste, ni deležen nobenih dobrot. Zapostavljeni in prezrti gledamo, kako širokogrudno dele ugodnosti in usluge le enim. Pazljivo oko, skrbeče srce g. župana ne seže preko Gruberjevega kanala, mestni očetje ne marajo povzdigniti glasu za Podgolovčane, meneč: v Kurji vasi so le kure in petelini, a naj vedo, da smo tu tudi pošteni mestni davkoplačevalci.

Resignirano pometamo ceste, ne le služkinje, gospe in gospodje se ukvarjajo s čiščenjem kakor bi šlo za prave pravcate ipavske fihe! S kakšnim zadovoljstvom in samozatajevanjem gledamo, kako si bregova ob Gradaščici podajata roki. Od izliva Ljubljanice pa do Kolizeja se vrste: most, mostiči in brvi. Iznajdljivost g. prof. Plečnika jim je na očarljiv način olepšala bregova in okolje z nasadi, kamenitimi ograjami, z razprostrtimi stopnišči in perišči. Ena na prava gorša od druge. Pač, srečni Krakovčani in Trnovčani!

Kilometrska Hradeckega cesta, gosto zazidana, močno obljudena, z odcepkom poti na Golovec, Orle, Hrušico itd., nima niti enega prehoda, niti ene zveze s centrom mesta. Koliko nepotrebnih stopinj, trudapolnih korakov vzdolž prekopa.

Ne moreš in ne moreš preko, ne s čolnom, ne s splavom, ker imata oba bregova visoke betonske oporne zidove, brez vsakega dostopa in izstopa. Haron ne bi mogel prepeljavati duš, še mani sv. Krištof prenašati potrpežljivih Podgolovčanov.

Upapolni se ponovno obračamo na g. župana, na njegovo uvidevnost, dobrotnost in pravičnost, naj vendar enkrat reši povsem upravičeno prošnjo Podgolovčanov, ter da napraviti brv nad zatvornico v Gruberjevem kanalu. Stanovalcem Podgolovca bo na moč ustreženo, skrajšan dohod v mesto tako s spodnjega kakor z zgornjega konca. Po brvi in Streliški ulici bomo na mah na Vodnikovem trgu. Le tako ne bo treba več »Akul života v aržet!«.

M. V.

Gasilski dom v Škofji Loki

Škofja Loka, 29. julija.

Med arhitektonsko zelo učinkovitimi stavbami v Škofji Loki je novi Gasilski dom v Zvezdi. Zvezda je že sama po sebi zelo lep prostor, tako rekoč sredi mesta in je bila zato misel zgraditi novi dom škofjeloških gasilcev na tem prostoru gotovo posrečena. Res je sicer, da predvideva načrt v svoji dokončni izvedbi znatno več prostorov in dvorano za gledališke prireditve, vendar nam že sedanja stavba priča o veliki marljivosti četne uprave, ki se ni strašila nobenih težkoč.

Gasilski dom je moderno zidana stavba z vsemi onimi objekti, ki jih gasilsko delo nujno zahteva. Spodaj so prostori za orodje, motorke in druge potrebščine, zgoraj pa manjše sobe, deloma za seje in posvetovanja, deloma tudi za korporacije, ki lastnih prostorov nimajo, pa so si poiskale v gostoljubnem Gasilskem domu svojo društveno streho. Enonadstropno stavbo krasi visok, daleč viden zidan stolp, na katerem bo ob 60-letnici še posebno slovesno zavihrala državna trobojnica. Stolp služi za sušenje cevi in za njih čuvanje sploh.

Gasilski dom, ki bo v soboto in v nedeljo prvič sprejemal pod svoj krov goste, so gradili, kakor so bila pač sredstva. Stroški so potem še narasli, ko je bila napeljana po vseh prostorih električna razsvetljava in voda.

Z domom samim pa delo nikakor ni bilo dokončano, kajti tudi Zvezda je bila potrebna preureditve in olepšave. Kolikor se je dalo, so posvetili svojo pozornost tudi temu vprašanju. Okolico doma so znivelirali, odstranili so razno navlako in očistili prostor, ki pričakuje še roke veščega človeka, da nastane tu park.

Nova žrtev Save

Trbovlje, 29. julija.

Savski vrtinci pri Trbovljah so zahtevali včeraj popoldne že drugo žrtev v letošnjem letu. Njih žrtev je postal 21 letni trgovski pomočnik v tukajšnjem delavskem konzumu Odlazek Albin. V petek bi moral na nabor, zato je prosil včeraj popoldne svojega predstojnika za 2 uri dopusta, da bi se lahko šel kopat v Savo, češ da mu kopanje v občinskem bazenu ne ugaja. Kopal se je pri vodopadu ca 200 m nad savskim mostom pri trboveljski postaji na mestu, kjer so vrtinci najbolj nevarni. Skoraj nevidni, so z neznansko brzino potegnili že marsikaterega kopalca v globino, da so jih k sreči navzoči kopalci v zadnjem hipu komaj rešili. Prav pred dnevi je eden izmed teh nevarnih vrtincev potegnil v globino nekega 13letnega fanta, ki ga je delavec upančič z naporom vseh svojih sil komaj rešil neizogibne smrti. In dasiravno je večini naše kopanja željne mladine nevarnost teh zavratnih vrtincev dobro znana, se podaja vedno znova v nevarnost. Mora biti že poseben užitek kljubovati silam narave, ki pa se tudi rada za pretirano drznost posameznikov maščuje. To je pokazala tudi žalostna usoda pogumnega Odlazka, ki so ga njegovi tovariši malo pred nesrečo vabili domov, da jim je rekel, da hoče samo še enkrat preplavati Savo, ki ga je kmalu nato zaprla v svoje hladno naročje. Nihče mu ni mogel pomagati, ker so ga vrtinci prehitro potegnili v globino, zlasti pa, ker so takrat njegovi tovariši že odšli proti domu.

Trupla še niso našli. Pokojni Odlazek je bil mirnega značaja in prikupljivega obnašanja. Njegov oče je dolga leta delal pri rudniku, sedaj pa živi kot vpokojenec v Savinjski dolini. Pokojnik je stanoval pri svoji sestri poročeni Poboljšaj, ženi rudarja v Žabljivasi. Naj mu bo zemlja lahka, svojcem naše sožalje.

Beležnica

KOLEDAR

Danes: Četrtek, 30. julija, katoličani: Abdon in Sen. Vitodrag.

DANAŠNJE PRIREDITVE

Kino Matica: Zaprto
Kino Ideal: Ciganska rapsodija
Kino Sloga: Gospod brez stanovanja
Kino Union: Zaprto
Kino Šiška: Zvoki mladosti

DEŽURNE LEKARNE

Danes: Mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9, nasmor, Mikložičeva cesta 20, Gartus, Moste-Zaloška cesta.

Sokol

Nastop sokolskih olimpijskih vrst

Kakor smo že poročali, priredita s soboto naši olimpijski sokolski vrsti pred odhodom na mednarodno tekmo v Berlin javen telovadni nastop. Obe vrsti nastopita z obveznimi in poljubnimi vajami na orodju in v prostih vajah. Člani nastopijo na drogu, bradlji, krogih, na konju na širi z ročaji, v preskokih čez konja vzdolž in v prostih vajah. Prostih vaj ne bodo izvajali tekmovalci skupno, kakor je bilo to doslej, marveč posamič, kar bo še posebno povzdignilo nastop, saj bomo lahko podrobno videli najtežje prvine, ki jih z lahkoto obvladajo naši tekmovalci.

Kakor tekmovalci bodo tudi sestre tekmovalke nastopile z obveznimi in poljubnimi vajami na visoki gredi, dvovišinski bradlji, v preskokih čez konja na širi in v prostih vajah. Dočim so za člane predpisane proste vaje, jih članice nimajo, marveč morajo biti sestavljene skupno in jih članice izvajajo skupno. Za naše tekmovalke je sestavil proste vaje s srebrnimi palicami br. dr. Murnik, ki se odlikujejo po pestrosti gibov, krasnih prehodih in izpremembah. Proste vaje bodo gotovo vzbudile v mednarodnem telovadnem svetu izredno zanimanje, kakor svoječasno »Jugoslovenska telovadna epopeja« na olimpijadi v Amsterdamu.

Ker bo poslovilni nastop naših sokolskih reprezentanc res izreden telovadni užitek, ponovno iskreno vabimo sokolsko članstvo in vse prijatelje našega sokolstva, da v soboto ob pol 19. posetijo telovadni nastop. Vstopnice dobite med uradnimi urami v pisarni Ljubljanskega Sokola v Narodnem domu. Segajte pridno po njih.

★

— **Sokol Ljubljana-Vič** poziva svoje članstvo, naraščaj in deco, da se v nedeljo 2. avgusta t. l. v krojih udeleži javnega nastopa bratskega društva na Brezovici. Sodelovali bomo tudi pri javni telovadbi. Zbor vseh oddelkov bo v nedeljo ob 14. v Sokolskem domu, odkoder bo skupen odhod na Brezovico. Prosimo točnosti in zanesljive udeležbe. Zdravo!

Iz Trbovelj

— *V članku o občinskih trošarinah in taksah* je pomotoma navedena taksa za kolesa (bicikle) v znesku Din 100.—, ki jo je pripisati tiskarskemu škratu. Pravilno se mora glasiti Din 10.—. Pomota je vzbudila mednašimi kolesarji precejšnje vznemirjenje, ker so bili mnenja, da je občinski odbor v letošnjem proračunu zvišal takso od 10.— na 100.— Din.

— *Povratek počitniških kolonij.* Danes opoldne se je vrnila z Jadrana počitniška kolonija tukajšnjega Kola jugoslovenskih sester pod vodstvom predsednice ge. šolske upraviteljice Lapornikove. Iz zagorelih obrazov otrok, ki so prebili nekaj tednov ob sinjem Jadranu, žari samo zdravje. Vsi so se vidno okrepili, mnogi pa tudi na teži pridobili, dasiravno so se dnevno kopali. Jutri popoldne ob 15. uri pa se vrne počitniška kolonija rudarskih otrok iz Gornjevasi pri Škofji Loki, kamor jo je poslala tukajšnja bratovska skladnica.

Iz Celja

—c *Dvodnevna stavka pri regulaciji Savinje.* Delavstvo, zaposleno pri regulaciji Savinje v Tremerju, ki jo je letos prevzelo gradbeno podjetje Ubald Nassimbeni v Mariboru, je imelo doslej na uro po 2.50 do 2.75 Din mezde. Ko je hotelo podjetje v ponedeljek uvesti delo na akord, je delavstvo to odklonilo in stopilo takoj v stavko. Pričela so se pogajanja med podjetjem in zaupniki delavstva, ki so bila v torek popoldne zaključena z uspehom. V smislu dogovora znaša sedaj najnižja mezda 2.75 Din, srednja mezda 3 Din, mezda starejših delavcev pa 3.25 Din na uro. Akordno delo je pripuščeno prosti volji delavcev, nadzorni inženjer g. Mursa pa bo kontroliral obračune in izplačila za akordante. Delavstvo se je v sredo zjutraj vrnilo na delo.

—c *Žrtve nesreč.* V ponedeljek ob 8. zjutraj je mlatilnica zgrabila 28-letno kočarjevo hčerko Jožefo Ungerjevo s Tolstega vrha pri Konjicah in ji zlomila levo roko v zapestju. Ko se je vračala 26-letna Cecilija Turnškova, žena delavca v keramični tovarni v Libojah, v ponedeljek ob 20.30 domov in je prišla že do doma, je njen mož slučajno vrgel skozi okno prazno steklenico in zadel svojo ženo v glavo. Žena je dobila občutne poškodbe na licu. V sredo ob 10. dopoldne je padel 26-letni, pri prezidavi vile notarja g. Burgerja v Tavčarjevi ulici zaposleni zidar Franc Ahtik iz Trbovelj z orodja več metrov globoko ter si zlomil nogo in poškodoval križ. Dve uri pozneje je padel v Lastnem domu v Gaberju 9-letni delavčev sin Albin Zviža pri igranju z okna v prvem nadstropju na zemljo ter si prebil lobanjo in zlomil desno roko. Ponesrečenci se zdravijo v celjski bolnici.

—c *V stanovanju ga je napadel.* V torek ob 15.30 je prišel dninar Janez Kukovič iz Gradišča pri Škofji vasi v sobo 30-letnega posestnikovega sina Franca Jesenka v Bovšah pri Škofji vasi in vzel Jeseneku klobuk. Kukovič in Jesenek sta se nato spoprijela, pri čemer je Kukovič udaril Jeseneka z lato po glavi in mu prebil lobanjo. Jeseneka so prepeljali v celjsko bolnico.

—c *V celjski bolnici* je umrla v torek 54 letna dninarica Marija Bukšekova iz Lehna pri Rogatcu.

DNEVNE VESTI

— **Izpremembe v naši vojski.** Imenovana sta za vršilca dolžnosti 5. konjeniškega polka kraljice Marije dosedanji pomočnik komandanta 4. konjeniškega polka podpolkovnik Slavko Petruhar za komandanta II. bataljona 9. pešpolka major Julij Fric, doslej v službi v sremsko mitrovškem vojnem okrugu. Dosedanje službe je razrešen pehotni podpolkovnik Rudolf Staufer.

— **Odlikovanje v naši vojski.** Odlikovani so z redom Belega orla IV. stopnje intendantski polkovnik mornarice Josip Pretner, z redom sv. Save IV. stopnje strokovni podpolkovnik Ivan Rupnik, z redom sv. Save V. stopnje nižji vojni uradnik ekonomske stroke Franjo Mazi in s srebrno kolajno za vestno službo rez. pehotna podporočnika Franjo Merkez in Dragotin Glamočak.

— **10.000 Čehoslovakov prispe v nedeljo na naše morje.** Tujsko prometni urad v Splitu je prejel iz Prage obvestilo, da prispe v nedeljo z izletniškimi vlaki iz Prage v Split odnosno Sušak okrog 10.000 čeških in slovaških letoviščarjev. Do torka je imela češkoslovaška službena agencija »Čedok« prijavljenih okrog 8.000 potnikov za te vlake, do nedelje se jih bo pa prijavilo še najmanj 2.000. Vsi ostanejo nekaj časa na počitnicah na našem morju. Toliko letoviščarjev iz Češkoslovaške še nobeno leto ni bilo na našem morju kakor letos.

— **Za zbližanje bolgarskih in naših obrtnikov.** Naši in bolgarski obrtniki so pokronili akcijo za izmenjavo obrtniških vajencev in pomočnikov med obema državama. Zveza obrtnih društev kraljevine Jugoslavije bo v sporazumu z obrtniškimi zbornicami in organizacijami proučila to vprašanje in pokrenila vse potrebno, da se ta koristna ideja čimprej uresniči.

— **Reševalna služba v gorah.** Glede na izjavo v »Slov. Narodu« z dne 28. t. m. in v »Slovencu« z dne 29. t. m. se čutimo dolžni sporočiti javnosti in zlasti onim novinarjem, ki poročajo o nesrečah v gorah, da TK Skala nima reševalnega odseka, kakor tudi nima lastne reševalne ekspedicije, ker to službo opravljajo reševalne ekspedicije SPD, katero jih tudi financira. Če so pa nekateri reševalci slučajno tudi člani TK Skale, s tem še ni rečeno, da je ponesrečenca reševalna ekspedicija TK Skale. Zato prosimo, da se v bodoče v poročilih o nesrečah ne omenjajo Skalaši kot reševalci, ker oni opravljajo reševalno službo kot člani reševalne ekspedicije SPD. Turistovski klub Skala, podružnica Jesenice.

— **»Traviata« in »Madame Butterfly« v Rogaški Slatini.** Kakor smo poročali, bo ansambl Narodnega gledališča iz Ljubljane vprizoril v zdravilišču Rogaška Slatina dne 1. in 2. avgusta t. l. operni predstavi »Traviata« in »Butterfly«. Naslovne uloge v obeh operah bo pela Zlata Gjungjenac. V ostalih vlogah sodelujejo ga. Kogejeva ter gg. Gostič in Janko. Predprodajo in rezerviranje vstopnic je prevzel »Putnik« v Rogaški Slatini. Cene sedežev so od 10 do 25 Din. Stojišča po 8 Din. Posetniki predstav iz Celja in Maribora dobijo informacije pri »Putniku« v Celju in Mariboru, kjer si lahko tudi rezervirajo vstopnice.

— **Na banovinski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu** se prične novo šolsko leto celoletne šole 15. septembra 1936. Sprejme se 30 učencev. Vsi učenci stanujejo v zavodu (internatu), kjer imajo vso oskrbo. Sprejmejo se pridni, dovolj nadarjeni sinovi kmečkih staršev, ki bodo ostali po končanem šolanju na kmetiji. Lastnoročno pisane prošnje, kolkovane z Din 5.- je poslati ravnateljstvu banovinske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu najpozneje do 15. avgusta 1936. Prošnji je priložiti: krstni list, domovnico, zadnje šolsko spričevalo, spričevalo o nravnosti pri onih prosilcih, ki ne stopijo v zavod neposredno iz kake druge šole, izjavo staršev odnosno varuha (kolek 2.- Din), s katero se zavežejo plačati stroške šolanja, obvezna izjava staršev ali varuha (kolek 2.- Din), ki reflektirajo na banovinsko ali kako drugo štipendijo iz javnih sredstev, da bo njih sin ali varovanec ostal pozneje na domači kmetiji, v nasprotnem slučaju pa, da povrnejo zavodu sprejeto podporo iz javnih sredstev. Navesti je tudi točen naslov in zadnjo pošto. Starost najmanj 16 let in z dobrim uspehom dovršena osnovna šola. Oskrbnina znaša od Din 25.- do 300.- po premoženjskih razmerah prosilca in se plačuje mesečno naprej. Prosilci za banovinsko znižano mesto morajo priložiti davčno ali občinsko potrdilo o velikosti posestva in višini letnih davkov z navedbo družinskih in gospodarskih razmer. Taki prosilci naj zaprosijo podporo še pristojni sreski kmetijski odbor ter naj priložijo prošnji za sprejem v kmetijsko šolo izkazilo o višini prispevka kmetijskega odbora. Pri vstopu v šolo napravijo učenci kratek sprejemni izpit iz slovenščine in računstva, katerega so oproščeni učenci — absolventi dveh ali več razredov meščanske šole ali kake nižje srednje šole. Hkratu se preišče njih zdravstveno stanje po šolskem zdravniku.

— **Mednarodni obrtniški kongres v Parizu.** V okviru mednarodne razstave v Parizu bo prihodnje leto v Parizu tudi mednarodni obrtniški kongres. Naše obrtniške oganizacije so v načelu že sklenile, da bodo aktivno sodelovale na kongresu in na mednarodni obrtniški razstavi.

— **Na berlinski olimpijadi 200 predstavnikov Jugoslavije.** Po podatkih našega olimpijskega odbora bo zastopalo na olimpijadi našo državo 108 tekmovalcev, vsa naša reprezentanca s 30 učitelji telovadbe in 30 naraščajniki ter vodstvom in pomočniki bo pa štela okrog 200 članov. Vrhovni vodja naše ekipe je predsednik Jugoslovenskega olimpijskega odbora in Zveze sportnih zvez dr. Stevan Hadži. Naše telovadce vodi dr. Murnik, kajakaše ing. Pogačnik, sabljače podpolkovnik Cvetko, učitelje telovadbe pa prof. Ulaga.

— **Končno bo tudi pri nas odpravljena napitnina.** Ministrstvo socialne politike in narodnega zdravja je pripravilo osnutek uredbe o kvalifikacijah, nagradah in kavcijah v gostinskih podjetjih zaposlenega pomožnega osobja in sicer na podlagi § 62 obrtnega zakona glede na uredbo o pospeševanju turizma. Po novi uredbi bodo smela gostinska podjetja v turističnih krajih in večjih mestih zaposliti za pomožno osobje, ki prihaja v neposredni stik z gosti, samo kvalificirane moči. Napitnina bo odpravljena, namesto nje se bo pa zaračunavalo gostom 10%. Nobene napitnine natakarji ne bodo smeli od gostov sprejemati. Razen tega bodo morali delodajalci dajati uslužbencem tudi primerne plače, v penzijonih stanovanje in hrano, v hotelih stanovanje, v restavracijah hrano, v kavarnah pa odgovarjajočo protivrednost za hrano v gotovini. Vsa naša javnost bo z veseljem pozdravila to uredbo, zlasti odpravo napitnine, dasi so v uredbi nekatere določbe, ki jih bo treba izpremeniti.

— **2.000 avstrijskih turistov v Hrvatskem Primorju.** S posebnim izletniškim vlakom se pripelje v nedeljo na Sušak okrog 2.000 avstrijskih turistov, ki ostanejo v Hrvatskem Primorju 14 dni na počitnicah. To bo prva letošnja večja skupina Avstrijcev, ki pridejo na počitnice v Hrvatsko Primorje.

— **Vreme.** Vremenska napoved pravi, da se bo pooblačilo, možnost poslabšanja dosedanjega vremena. Včeraj je znašala najvišja temperatura v Sarajevu 40, v Beogradu 39, v Skopju 37, v Splitu 36, v Zagrebu 34, v Ljubljani 31, v Mariboru 30. Davi je kazal barometer v Ljubljani 761.7 mm, temperatura je znašala 18.

— **Še o pobegli redovnici.** Kratko smo že poročali, da je pobegnila iz bolnice železničarskega prometnega osobja na Dedinju 26 letna usmiljenka Emanuela Adamičeva, sestra znanega slovenskega književnika v Ameriki Louisa Adamiča iz Grosuplja in sicer s strojnikom Stevanom Beletom. Blizu Prapreč pri Grosuplju stoji grad, ki je bil nekoč last grofov Lichtenberg. V tem gradu živi oče pisatelja Adamiča in pobegle redovnice Emanuele Anton s svojo družino. Emanueli je bilo prej ime Marija in doma so jo klicali Mimi. V drugem delu gradu živita dva mlajša Antonova brata. Marijina mati Ana je šele v ponedeljek zvedela, da je njena hči pobegnila iz bolnice. Marija je odšla baje med redovnice zaradi nesrečne ljubezni in sicer leta 1931. V Beogradu bi se morala omožiti pa se je pred poroko sprla s svojim zaročencem in odšla v samostan.

— **Velika tatvina.** V Zagrebu je bilo v torek vlomljeno v stanovanje hišnice Katarine Lešinger in ukradeno 27.000 Din. Denar je bil last okrožnega zdravnika dr. Danijela Lipnjaka iz Dolnje Lendave. Namenjen je bil za nakup zemljišča.

— **Strašna smrt dveh sester pod vlakom.** Včeraj zjutraj se je odigrala na progi Zagreb—Sušak strašna tragedija. Pod vlak sta skočili sestri Marija in Ruža Piršič iz Dege Rese. Marija je bila osumljena tatvine v tovarni v Dugi Resi, kar jo je tako potrlo, da je sklenila končati si življenje. To je tudi storila. Vest osestrinem samomoru je silno potrla Ružo, ki je skočila pod drugi vlak. Obe sestri sta obležali na progi strahovito razmesarjeni. Samomor Marije Piršič se spravlja v zvezo z večjo tatvino platna v tekstilni tovarni v Dugi Resi.

— **Najden čoln.** Na Savi v bližini vasi Bianca se je zapletel med ločje čoln, dolg nad 7 m in dobro ohranjen. Lastnik čolna naj se javi orožnikom v Sevnici.

— **V smrt, ker se je naveličal življenja.** Krznar v Virovitici Ivan Kovačevič se je naveličal življenja in večkrat je govoril, da pojde prostovoljno v smrt. V soboto se je napil octove kisline, prepeljali so ga v bolnico, kjer je v strašnih mukah izdihnil.

Iz Ljubljane

—lj **Več mestnih stanovanj prostih.** V mestnih hišah so le redko prazna stanovanja. Doslej so se stanovalci v pravem pomenu besede trgali za vsako prazno stanovanje v mestnih hišah in menda se je zgodilo zdaj prvič, da je praznih toliko stanovanj hkrati. V rdeči hiši na Poljanski cesti je prazno dvosobno stanovanje. Najemnina znaša na leto 9.100 Din. Stanovalec se lahko vseli takoj. Drugo dvosobno stanovanje v tej hiši bo prosto 1. avgusta. Letna najemnina znaša 7400 Din. V rdeči hiši je pa prosto še štirisobno stanovanje, z letno najemnino 16.300, stanovalec se lahko vseli 1. avgusta. V mestni hiši za Bežigradom, v Kobaridski ulici bo 1. septembra prosto enosobno stanovanje. Stane 3.150 Din na leto. Na Jegličevi cesti oddajajo 2 dvosobni stanovanji; eno bo prosto 1. avgusta in bo stalo na leto 6.350 Din, drugo pa 1. septembra in stane 6175 Din na leto.

—lj **Živalski vrt v Tivoliju ob velesejmišču.** Ob velesejmskem veseličnem prostoru, na travniku, postavljajo nenavadno visoko ograjo, nekakšne palisade iz neobdelanih smrekovih drogov. Ograjo, ki je zapirala velesejmišče na zahodni strani ob velikem travniku, kjer je pozimi sankališče, so prestavili za okrog 20 metrov na ven ter se je tako razširil tako zvani veseličnі prostor. V razširjenem delu postavljajo dokaj čudno ograjo, tako da bodo naredili 10 oddelkov. To bo začasni živalski vrt, ki bo priključen veliki gozdarski razstavi na jesenski velesejmski prireditvi. Ta živalski vrt bo nedvomno velika atrakcija, zlasti še, ker se obeta, da bomo videli več živali. Največ bo baje srn, a videli bomo tudi jelene in sploh divjačino, ki še živi v naših gozdovih. Živali bodo imele dovolj prostora, da se bodo lahko gibale in da se nam bo nudila čim popolnejša slika življenja v naših gozdovih. Ko že govorimo o začasnem živalskem vrtu, na omenimo še, da si društvo, ki ima namen ustanoviti živalski vrt v Ljubljani, na vse kriplje prizadeva, da bi dobilo za vrt prostor v Tivoliju, toda ne ob velesejmskem veseličnem prostoru, temveč v mestni gozdni drevesnici ob Cesti na Rožnik. V ta namen je bil že uradni ogled na kraju, kjer bi naj bil bodoči vrt. Odločitve še ni, ali bo mestna občina darovala ta prostor društvu, odnosno ga določila za mestni živalski vrt, ali pa bodo določili v ta namen kateri drugi prostor. Proti kakršnikoli olepšitvi Tivolija je bil doslej energičen odpor, ker je pač Tivoli namenjen za parke in za vzdrževanje mestnih nasadov in ker je vsako popuščanje nevarno, saj bi končno hotela nešteta društva vedriti in oblačiti v Tivoliju in sčasom bi od parkov in nasadov ne bilo več niti sledu. Zato je še vprašanje, če bo društvo, ki si želi priznanja za svoje idealno stremljenje, prodrlo s svojo zahtevo. Najboljša rešitev bi bila, da bi za živalski vrt določili prostor drugje, kjer bi bilo vsaj toliko prometa kakor v Tivoliju in bi okolica povsem odgovarjala temu namenu.

—lj **Povečanje umobolnice na Studencu.** L. 1934 je bil na Studencu zgrajen moderni nadzorovalni oddelek za ženske, zdaj pa je ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje v sporazumu z bansko upravo odredilo še novo povečanje umobolnice. Zgrajen bo nov paviljon tudi za moške bolnike po načrtih banskega tehničnega svetnika inž. Otahala. Za zgradbo novega paviljona je že razpisana licitacija, ki bo 14. avgusta. Dela, ki pridejo na licitacijo sedaj, in to so železobetonska, tesarska, kroveska, mizarska, kleparska itd., so proračunana na 1,934.000 Din. Novi paviljon bo nad 15 m širok in 57 m dolg, enonadstropen in s podstrešnimi prostori za strežniško osebje. V poslopju bo tudi centralna kurjava. Pričakovati je, da bo novo poslopje pod streho še letos.

—lj **Pomanjkanje čuta pietete.** Ob večjih pogrebih se zgrnejo na pokopališče velike množice občinstva, ki se potem gnetejo okrog svežega groba, včasih tudi čisto po nepotrebnem, le da napasejo svojo radovednost. Ob takih prilikah pomandrajo bližnje grobove, stopajo na marmornate podstavke spomenikov, teptajo cvetje na grobovih itd., kar pač razodeva pomanjkanje čuta pietete do mrtvih. Baš v zadnjem času smo dobili v tem pogledu mnogo pritožb iz občinstva.

—lj **Hiše zidajo.** Več hiš grade tudi v severnem delu Ljubljane, zlasti na polju med Dravljami in Št. Vidom ter Ljubljano. Za 4 hiše pravkar kopljejo temelje, dočim jih je približno 6 že pod streho. Gradnja hiš na suhem, peščenem terenu hitro napreduje in se stavbe tudi hitro suše, kar je velika prednost pred novimi stavbami na barjanski zemlji. Med Šiško in Št. Vidom je pokupljenih še veliko parcel, a se lastniki zaenkrat še niso odločili za zidanje. Stavbni svet je tam po 30 do 70 Din m².

—lj **»Soča« Matica v Ljubljani priporoča** svojim članom, da se udeleže enodnevnega društvenega izleta Soče Jesenice dne 2. avgusta t. l. na Črno prst. Odhod iz Ljubljane ob 5. uri zjutraj — Jeseničani se pridružijo ob 7½, vrnitev z izletniškim vlakom ob 10. uri zvečer.—

—lj **Vpisovanje v znano enoletno privatno trgovsko šolo »CHRISTOFOV UČNI ZAVOD«** Ljubljana, Domobranska 15 (Trgovski tečaji) je že pričelo. Šolnina 120 Din. Zahtevajte brezplačne nove ilustrirane prospekte!

— **Zopet racija po mestu. Ker so se čutili berači ob petkih bolj nadzorovane, so jeli beračiti ob četrtkih. Na ulicah so sicer vsak dan, vendar ne v tako velikem številu, kakor ob četrtkih. Danes je policija odredila obsežno racijo in preiskala na lovu na berače in druge nadležneže vse mesto z okolico vred. Aretiranih je bilo nad 20 beračev, večinoma starejših ljudi, ki pa le redki spadajo v mesto. Prišli so povsod, celo iz daljnih krajev, največ pa jih je bilo iz bližnjih krajev. Med njimi so že znani navihanci, izmed katerih imajo nekateri dovolj sredstev za preživljanje, drugi pa so tudi taki, ki so prosjačili iz potrebe, ker nihče, tudi pristojne občine, ne skrbe zanje. Večino beračev so po zaslišanju izpustili, odnosno jih poslali v njihove občine, nekaj trmoglavcev pa so izročili sodišču.**

—lj **Tatvine in vlomi.** Dober plen je našel predvčerajšnjim tat v stanovanju kuharice Marije Flander na Kongresnem trgu 1. V sobi je vlomil v omaro in našel kaseto s 4000 Din gotovine. Te dni je vlomil nekdo v podstrešje hiše št. 51 na Sv. Petra c. in odnesel Mariji Beštrovi črno moško suhnjo z baržunastim ovratnikom, vredno 500 Din. Izpred pisarne »Putnika« v Gajevi ulici je neznanec odnesel stojalo za kolesa, vredno 40 Din. Celestini Mozetičevi je neznan tat odnesel pleteno košaro z zelenjavo, ki jo je za hip položila na tla pred pekarno »Balkan« na Sv. Petra cesti. Najbolj drzni pa so v Ljubljani še vedno tatovi koles. Zadnje dni so spet ukradli okrog 10 koles in jih razprodali po deželi.

—lj **Hitro so ga izsledili.** Včeraj je bil aretiran v Ljubljani 26letni mesarski pomočnik Alojzij Križaj, doma s Primorskega. Križaj je zakrivil pred dnevi večjo tatvino v Primskovem pri Kranju in kradel je tudi v Rožni dolini, kjer je stanoval. Večino nakradenega blaga so našli zakopanega v neki drvarnici v Rožni dolini. Križaja bodo danes izročili sodišču.

Iz Maribora

— **Razglas.** Dne 2. avgusta dopoldne priredi na Glavnem trgu tukajšnja prostovoljna gasilska in reševalna četa zbor gasilcev, sv. mašo in blagoslovitev novega reševalnega avtomobila. Zaradi tega odreja mestno županstvo naslednje: 1. Mesarske in branjevske stojnice je treba premestiti na novi Glavni trg, 2. vozove s sadjem je postaviti na spodnji del Vodnikovega trga, 3. mestne stojnice (tržne mize) za sočivje, mleko, sadje itd. bodo na razpolago na srednjem zgornjem delu Vodnikovega trga, 4. isti dan dopoldne morajo biti popolnoma prazni Stari glavni trg, Koroška cesta in Strossmayerjev drevored. Proti kršilcem tega razglasa se bo kazensko postopalo.

— **Ureditev Kralja Petra trga. Banska uprava je zavrnila načrte glede regulacije Kralja Petra trga in določila, da se naj prometni otoki na tem trgu odstranijo, tako da bo Kralja Petra trg zopet tak kakor prej. Kakor doznavamo, bo mestna občina predložila banski upravi nove regulacijske načrte za ta trg.**

— **Ne samo upokojenci, temveč tudi aktivni državni uradniki in uslužbenci še čakajo na julijsko plačo. Iz vrst neke grupe državnih uslužbencev v Mariboru nam poročajo, da so začetkom julija prejeli plačo šele za junij, dočim je kot aktivni uslužbenca za julij doslej še niso prejeli. Zato se obračajo na merodajne činitelje s prošnjo, da ta nedostatek odpravijo.**

— **Mariborske kokoši na svetovni razstavi.** Kako visoko ceni tujina štajersko pasmo kokoši, zelo dobro kaže dejstvo, da se je udeležilo svetovne razstave kokoši v Leipzigu tudi več mariborskih kurjerejcev ki bodo tam gotovo dosegli lepe uspehe.

— **Veliko živine malo kupcev.** Na torkov živinski sejem v Mariboru so kmetje prignali mnogo živine v nadi, da jo bodo prodali. Kljub temu, da so bile cene razmeroma precej nizke, povpraševanje ni bilo veliko in so kmetje prodali le 330 repov. Isto nazadovanje v kupčiji je opaziti tudi na svinjskem sejmu in na trgu za seno in slamo, o čemer smo že poročali.

— **Nesreča kolesarja.** Včeraj je padel s kolesa 25letni sedlarski pomočnik Peter Bombek iz Dravograda in si zelo nevarno poškodoval glavo, tako da so ga v resnem stanju prepeljali v mariborsko bolnico.

— **Lani pod voz, letos v bolnici.** Zelo neverjetno se sliši, pa je vendarle res. Lani je padel pod voz 11letni posestniški sin Domadenik Stanko iz Slivniškega Pohorja, pa takrat ni občutil nobenih bolečin. Po enem letu je dečku zlomljena kost predrla meso na levi meči in so poškodovanca prepeljali v bolnico.

— **Pod konjskimi kopiti.** Pri Sv. Antonu v Slovenskih goricah je splašeni konj skočil na 3letno posestnico Marijo Kaiserbergerjevo in jo podrl na tla. Reva je obležala s strtim prsnim košem in pretrgano trebušno mreno. Poškodovanko so nemudoma prepeljali v mariborsko bolnico, vendar pa je njeno stanje zelo resno.

— **Obesil se je.** Svojci so včeraj zjutraj na skednju našli obešenega 30letnega posestnika Jakoba Trstenjaka iz Senarske. Po skušali so z oživljanjem, vendar pa je bil vsak trud zaman, ker je bil nesrečnež že mrtev. Trstenjak je že več dni govoril o samomoru, ki ga je izvršil v duševni zmedenosti.

— **Požar.** Preteklo noč je nekdo podtaknil ogenj v gospodarskem poslopju posestnika Štefana Komana v Vukovskem dolu. Silen požar je poslopje do tal upepelil, tako da trpi posestnik preko 40.000 dinarjev škode. Orožniki so uvedli strogo preiskavo, ker so požari v tamkajšnji okolici skoraj na dnevnem redu in je na delu zločinska požigalska tolpa.

— **Knapič še vedno v opazovalnici.** Gotovo je še v spominu strašen zločin 47letnega mesarja Ferdinanda Knapiča, ki je 12. februarja na državnem mostu zaklal branjevko Terezijo Konradovo. Morilec je bil 17. aprila pred velikim kazenskim senatom. Ker pa je začel kazati znake slaboumja, so ga odali v opazovalnico in bo zato ostal še nekaj časa v opazovalnici.

Roparski napad

Maribor, 30. julija

V pretekli noči je neznana roparska tolpa divjala v krajih blizu avstrijske meje. Okrog 22. se je pojavilo v gostilni Drozg v Ranci pri Pesnici 10 maskiranih razbojnikov. Gostilno, ki stoji na samotnem kraju, vodita dve ženski, mati in hči. Pri hiši ni nobenega moškega. Razbojniki so najprvo začeli streljati z revolverji ter so oddali okrog 50 strelov. Ženski sta se v smrtnem strahu skrili na podstrešje. Hčerki se je posrečilo, da je v trenutku, ko so razbojniki vdrli v hišo, splezala na streho ter se spustila na tla in pobegnila, mater pa so našli in jo tako pretepli, da je nezavestna ležala vse do jutra, ko so prihiteli sosedje na pomoč. Razbojniki so pretaknili vso hišo in odnesli vse, kar je bilo količkaj vredno. Pobrali so obleko, zlatnino, denar in jedila.

Od tam so odšli v bližnjo vas, kjer so nameravali napasti trgovino trgovca Plošenjaka. Baš takrat pa je šel v službo neki železničar, ki je razbojnike opazil in začel klicati na pomoč. Razbojniki so se ustrašili ter zbežali v bližnji gozd. O divjanju je bilo obveščeno orožništvo in policija v Mariboru. Danes so odšle patrole na vse strani, toda do opoldne o razbojnikih niso našli nobenega sledu. Napad je izzval v vsej okolici veliko razburjenje. V zadnjem času se roparski napadi v bližini meje silno množe. Vse kaže, da prihajajo razbojniki z onstran meje.

Vzorno čisto — vzorno negovano po vsakem pranju

Vedno z GAZELA

GT 2.3-35

TERPENTINOVIM MILOM

Pere *res* belo!

Iz Novega mesta

— **Prva žrtev Krke.** Na veleposestvu in graščini Otočec, ki ga obdaja od dveh strani sredi gozda Krka, tabori tudi letos nad 50 dečkov salezijanskega mladinskega doma na Kodeljevem pod vodstvom dr. Blatnika. V petek proti večeru so taborniki ugotovili, da v družini manjka dijak II. razreda klasične gimnazije v Ljubljani, 15 letni Anton Hausschild, ki stanuje drugače pri svojih starših v Mostah. O tem je bil obveščen tudi lastnik gradu Otočca, gostoljubni grof Karl Margheri Villavincencia, ki se je obenem s taborniki mnogo trudil, da bi dečka našli. Vse prizadevanje in iskanje pa je bilo do nedelje brezuspešno. V nedeljo pa, ko je šel grof preko mostu, ki vodi čez Krko od gradu do banovinske ceste in njegovih gospodarskih poslopij, je opazil v Krki med bičjem in vejevjem dijakovo truplo. O svoji najdbi je takoj obvestil vodstvo tabora. Truplo nesrečnega dijaka so spravili na suho in ga položili v graščinsko kapelico na mrtvaški oder, od koder se je vršil v ponedeljek popoldne pogreb mlade žrtve na pokopališče v Št. Peter. Ker se o žalostnem dogodku v okolici ni dosti vedelo, so se udeležili pogreba poleg pokojnikovih tovarišev in vodstva le grof Margheri, ki je bodrii na pogreb dospele, obupane starše nesrečnega dijaka. Kako je zašel dijak v vodo, še ni pojasnjeno.

Iz Kranja

— **Sport v Kranju.** Po daljšem presledku igra v nedeljo, dne 2. avgusta I. moštvo Korotana spet doma in sicer ima v gosteh moštvo SK Ljubljane. Zadnjo tekmo s tem odličnim nasprotnikom so belordeči igrali v Ljubljani in kljub nekompletni postavi držali remis (1:1). Kakor čujemo, se bodo Ljubljančani za revanžo mnogo bolje pripravili, pa tudi Korotan nastopi v svoji najjačji formaciji. Njegova vrata brani — prvikrat na domačih tleh — Stojan Starec, ki bo s strani naše publike gotovo deležen prisrčne dobrodošlice. Tudi v obrambni vrsti je pričakovati menda mnogoobetajočih sprememb. Tekma prične ob pol 18. uri, ob 16. pa bo revija dveh juniorskih moštev Korotana. Naslednjo nedeljo, to je 9. avgusta, odigra Korotan dolžno prijateljsko tekmo na Jesenicah z reprezentanco »Bratstva«, ki bo zlasti zanimiva radi tega, ker baje v njej nastopi Bratstvo z vsemi svojimi novimi atrakcijami — bivšimi igrači Korotana. V soboto dne 15. in v nedeljo 16. avgusta gostuje v Kranju SK Austria iz Celovca, ki vrne Korotanu njegov nedavni obisk v Celovcu. O tem zanimivem gostovanju bomo o priliki še spregovorili, za danes le toliko, da pride Austria s kompletnim svojim I. moštvom.

Kupujte domače blago!

MALI OGLASI

Beseda 0.50 para, davek Din 3.— Beseda 1 Din, davek 3 Din.
preklic:
Za pismene odgovore glede malih oglasov je treba priložiti znamko. — Popustov za male oglase ne priznamo

RAZNO

KDOR BI RAD
naložil na varno 10.000 dinarjev proti vknjižbi na lepo novo hišo na periferiji Ljubljane, plačam 10% in se v dveh letih vrne v celoti nazaj. Ponudbe na upravo lista pod »Sigurno naloženo«. 2116

PRODAM

Beseda 50 par, davek 3.- Din
Najmanjši znesek 6 Din

PRODAM
lepo novo hišo z gostilniško obrtjo na periferiji Ljubljane. Ponudbe na upravo lista pod »Zober Obrad«. 2115

Z nobenim drugim reklamnim sredstvom ne morete doseči enakega učinka, kakor s časopisnim oglasom, čigar delokrog je neomejen. Časopis pride v vsako hišo in govori dnevno desettisočem čitateljev. Redno oglaševanje v velikem dnevniku je najuspešnejša investicija, ki prinese koristi trgovcu in kupcu.

†

Javljamo tužno vest, da je naš ljubi brat, ozir. stric in svak, gospod

FRANC pl. LEVIČNIK

SRESKI NAČELNIK

v 46. letu starosti v Ljubuškem v Hercegovini dne 27. julija nenadoma preminul.

Truplo dragega pokojnika prepeljemo v Železnike, kjer ga položimo v petek 31. julija ob 3½ popoldne k večnemu počitku.

V LJUBLJANI, dne 30. julija 1936.

Žalujoči bratje ALBERT, JOŠKO, KARL in ostalo sorodstvo.

Dve žrtvi junakov noža

V Gornjem Cmureku je bil do smrti zaboden Henrik Zemljič, na Novem vrhu pa Franc Posch

Cmurek, 30. julija.

V ponedeljek so bili vojaški nabori v Gornjem Cmureku. Nabora so se udeležili fantje okoliških vasi in med temi 20letni hlapec Ilojz Režonja iz Stogovcev ter Zemljič Henrik, posestnikov sin iz Zibercev. Med fanti-naborniki katerim navadno ob takih prilikah žilica ne miruje, da ne bi svoje korajže in junaštva noža očitno ne pokazali, se je to pot posebno odlikoval Alojz Režonja, njegova žrtev pa je postal Henrik Zemljič.

Ko so fantje po naboru že odhajali domov, se je družba fantov, v kateri je bil pokojni Henrik Zemljič, vračala domov na vozu ob zvokih harmonike med tem ko sta šla Režonja Alojz in njegov tovariš Gačnik August peš. Ko so ju fantje na vozu dohiteli v vasi Podgorje, sta sedla na voz tudi ta dva. Režonja očividno vinjen je takoj začel mahati okrog sebe z odprtim nožem ter ogražati ostale fante. Ko so prispeli v vas Stogovce, so fantje izstopili in začela se je pravcata bitka. Režonja, ki je na vozu izgubil svoj nož, je pograbil kol in začel z njim udrihati, vendar so ga fantje premagali in vrgli na tla, pri čemer ga je tudi pokojni Zemljič dvakrat udaril po hrbtu.

Iz te bitke pa nihče ni odnesel občutnejših poškodb ter so fantje odšli nato proti vasi Žiberci v gostilno Sipoša. Za njimi sta šla peš Režonja in Gačnik. Režonja se je silno razjezil nad Zemljičem, ki mu je bil poprej sicer baje prijatelj, da ga je udaril tudi on. Kuhal je v sebi jezo in izjavil Gačniku da bi sicer šel za fanti, toda nima dovolj korajže, ker nima noža. Gačnik mu je posodil žepni nož, nakar sta se razšla in sicer Gačnik domu, Režonja pa za fanti.

Že v gostilni Sipoša v Žibercih, kjer so se zopet sestali, je začel Režonja groziti, češ, da bo Zemljiču že dal kar mu gre. Fantje so odšli potem skupno na Zemljičev dom in z njimi je šel tudi Režonja, čeprav je Zemljič njemu to zabranil. Ko pa je prišel na njegov dom, ga je Zemljič pogostil z jabolčnico, kakor vse fante. Toda vriskanja in pitja še ni bilo dovolj. Ob zvokih harmonike so nameravali fanje še v gostilno Sedonja v Zepovcih, katera pot pa je bila usodna za Zemljiča. Od dveh gruč, v katerih so šli fantje, je šel Zemljič v drugi gruči zadaj skupno z Režonjo. Kar je med potjo Zemljič naenkrat zakričal: »Pobje, mene je zabodel Lešnik« (Lešnik je domače ime Režonja) Med tem ko so fantje priskočili na pomoč poškodovanemu Zemljiču ter ga odvedli na njegov dom, jo je Režonja urnih korakov popihal proti domu ter med potjo dejal sosedi: »Temu, kateremu sem dal, ta ima zadosti, ta ne rabi več«.

Žal so se te besede uresničile. Zemljiču je bila namreč na vratu prizadejana zevajoča rana in prerezana žila odvodnica tako, da je čez četrt ure izkrvavel in izdihnil.

V torek popoldne je odšla na kraj poboja komisija sreskega sodišča v Gor. Radgoni, katero je vodil sodnik g. Stanko Schweiger. Truplo pokojnega Zemljiča je bilo po obdukciji pokopano na pokopališču v Apačah, junak noža Režonja, ki se izgovarja na pijanost, pa je bil odveden v zapore okrožnega sodišča v Mariboru, kjer ga za surovo junaštvo čaka zaslužena kazen.

Apače, 30. julija.

Na Anino nedeljo so imeli pri Kaufmanovih na Novem vrhu v Apački kotlini godovanje. Zbralo se je tam več znancev iz soseščine, kateri so ob zvokih harmonike veseljačili, pa tudi zaplesali kako poskočno. Popoldne pa so se pri Kaufmanovih začeli zglašati tudi nepovabljeni gostje, katere je privabilo tja igranje harmonike in petje, ki je odmevalo daleč po dolini. Med prvimi nepovabljenimi gosti sta prišla brata Ivan in Štefan Serec, posestnikova sinova iz sosednje Vratje vasi, pozneje pa še Franc Posch, posestnikov sin iz Donnersdorfa v Avstriji v družbi svojega tovariša, doma tudi iz Avstrije.

Po prihodu teh nepovabljenih gostov je bilo pa veseljačenja kmalu konec, ker se je med Serecem in Poschem vnel prepir zaradi tega, ker je baje Posch stopil med plesom Serecu na nogo. Hišni gospodar in gostitelj Kaufman je takoj, ko se je med fantoma vnel prepir, veseljačenje in ples prepovedal ter razgrajače zapodil iz hiše. Posch in njegov tovariš sta takoj odšla proti Vratji vasi, kakih 200 korakov zadaj pa jo je mahnil za njima oborožen z dolgim nožem Serec, ki jo je urnih korakov ubral za Poschem. Še preden ju je dohitel, je Poschev tovariš začutil nevarnost napada in pobegnil naprej, med tem ko je Posch nadaljeval svojo pot mirno, dokler ga ni dohitel Serec. Prišedši do njega je Serec vrgel Poscha na tla ter ga začel prav po mesarsko obdelovati z nožem ter mu s tremi ubodljaji prizadejal smrtonosne poškodbe, nato pa junaško pobegnil.

Smrtno ranjen Posch je zbral svoje zadnje moči ter se zatekel k najbližnjemu posestniku in po naključju naletel ravno na domačijo Sereca v Vratji vasi. Tam mu je Serečeva mati Helena ne sluteč, da ga je napadel njen sin, izprala rane, zasilno obvezala in ga spravila v posteljo, dokler ni prispel iz Murecka poklicani autotaksi, ki je zapeljal ranjenca k zdravniku dr. Kernu v Halberain. Zdravnik je ugotovil težke telesne poškodbe in odredil takojšen prevoz v bolnico v Avstrijsko Radgono (Radkersburg.) Toda zdravniška pomoč je bila zaman in je Posch zaradi velike izgube krvi podlegel zadobljenim poškodbam v ponedeljek zjutraj. Junak noža se zaman skriva roki pravice, ki ji ne bo ušel.

Žebelj v pljučih

V Avstraliji se je pripetilo, da je poldrugo leto stari deček Kelvin Rodgers požrl žebelj, ki mu je prišel v pljuča. Domači pa niso takoj opazili, kaj se je z dečkom zgodilo. Potem so si avstralski zdravniki prizadevali potegniti dečku žebelj iz pljuč. Preskrbeli so si tudi bronhoskop, ki ga je izdelal ameriški zdravnik Jackson. Dvakrat so poskusili s tem aparatom, pa ni šlo. Dečku so bili šteti dnevi. Tedaj so se obrnili na dr. Jacksona, ki je obljubil brezplačno zavzeti se za ubogega dečka. Pacifična proga American Pioneer Line se je ponudila, da bo brezplačno prepeljala otroka in njegovo mater. V avstralskem glavnem mestu Melbournu se je našel bogat dobrotnik, ki je globoko posegel v žep, da so bili kriti tudi drugi stroški. Končno je zatisnil obe očesi tudi ameriški priseljeniški urad kot največja ovira vsakega nedovoljenega izleta v Ameriko. In tako je bilo vse urejeno.

V družbi poročevalcev ameriških listov je stopil zadnje dni junija mali Kelvin Rodgers na newyoška tla in se takj napotil s svojo materjo v Filadelfijo. Pot od doma do Filadelfije je bila dolga 14.000 km. Tam so ga takoj sprejeli v operacijsko dvorano dr. Jacksona in čez sedem minut je bil žebelj odstranjen iz pljuč. Bil je dolg žebelj, s kakršnimi zabijajo zaboje.

ZAHVALA

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam ob strašni in nenadomestljivi izgubi našega preljubega in nepozabnega edinca

BORISA

stali ob strani in nam kakorkoli lajšali našo neizmerno bol, izrekamo našo najsrčnejšo zahvalo.

Najtopleje se zahvaljujemo gospodoma Stanku Bizjaku in tovarišu ter gospodoma industrijalcu Josipu Lorberju in mag. phar. Bonu Karčiču, ki so polni požrtvovanja nudili prvo pomoč našemu preljubemu edincu na mestu usodne nesreče. Našo posebno zahvalo in hvaležnost izrekamo g. primariju dr. Lavriču, ki mu je lajšal poslednje ure, kakor tudi univ. prof. dr. Budisavljeviću za vso njegovo požrtvovalnost in g. dr. Šavniku za njegovo pomoč ob najtežjem udarcu, ki nas je zadel.

Dalje se zahvaljujemo prečastitemu g. profesorju dr. Kotniku za zadnja verska tolažila in prečastiti duhovščini za poslednje spremstvo.

Globoko zahvalo izrekamo dalje gospodom Milošu Rybaršu, dr. Borisu Furlanu in dr. Vinku Vrhuncu, ki so nam stali v teh bridkih dneh ob strani in lajšali našo neizrečno bol. Prav prisrčna zahvala Sokolu Ljubljana, društvoma Soča in Primorje, profesorskemu zboru I. realne gimnazije v Ljubljani z vršilcem dolžnosti direktorja g. prof. Mašero in vsem sošolcem za njihovo poslednje spremstvo.

Vsem, ki so nam v teh bridkih urah izkazali svoje sočutje, vsem njim, ki so z venci in cvetjem zasuli poslednje domovanje našega Borisa in ga spremili na njegovi zadnji poti v tako velikem številu, najiskrenejša zahvala.

Maša zadušnica se bo darovala v trnovski župni cerkvi v ponedeljek 3. avgusta 1936 ob 6. uri zjutraj.

V LJUBLJANI, dne 30. julija 1936.

TONČI in TONČKA TOMAŽIČ, starši.

André Theuriet: 50

Nevarna lepotica

Roman

— Na vse? — je ponovila in zmajala z glavo. — Daleč bi si upali.

— Nihče mi ni tako pri srcu, kakor vi.

— Ali bi se mi posvetili brez obžalovanja?

— Brez obžalovanja.

— Nedeljeno?

—Z dušo in telesom... Kot suženj.

Na ves glas se je zasmejala.

— Vi mi tega ne verjamete? — je vprašal osuplo.

— Naj bo, toda bojim se, da ste kakor otrok, ki obljubi za sladkorčke vse, kar zahteva človek od njega, čim jih pa dobi, se ničesar več ne spominja.

Razdražen je zamahnil z roko. Njen sarkastični smeh mu je šel močno na živce. Od jeze je kar prebledel in solze so mu zalile oči.

—Ne, ne ljubite me, — je dejal razburjeno. — sicer bi ne imeli tako zakrknjenega srca in ne norčevali bi se iz mene v tem trenutku.

Ganil jo je pogled na tragične poteze njegovega obraza in razumela je njegov obup. Od jeze in ljubezni se je bil ves izpremenil. V mesečini je še bolj pobledel njegov obraz in visoko čelo se je še jasneje videlo izpod črnih las. Ustnice pod kodrastimi brki so drhtele od bridkosti in v motnem ognju so plapolale njegove solzne oči. Mania je spoznala, da je zares lepa. Imela je tudi prijeten občutek, ko ji je slikar pripovedoval o svojem življenju na kmetih — in tajna ljubezen je našla svoj vir. S čustvom globoke udanosti mu je pogledala v oči in mu podala roko.

Stisnil jo je strastno in ni je več izpustil.

— Zares, — je zašepetal, — ali se mi ne posmehujete, ali me imate malo radi?

— In vi bi o tem dvomili? — je zašepetala v odgovor. Tiho izgovorjeni in ljubezni prežeti govor je napolnil njegovo srce z dvojno naslado.

Ves pijan od strastne ljubezni je hotel Jakob objeti mlado ženo. Mania ga je pa s pogledom zadržala in se mu izvila iz rok.

— Pomirite se, prosim vas, ne pozabite, da sva v Nizzi in da hodijo tod mimo ljudje.

Kočija je bila že zapustila za seboj Montboron in vsak hip je srečavala s Corsa vračajoče se vozove.

— Že- — je vzkliknil Jakob, — a komaj sem vam mogel povedati četrtino tega, kar mi leži na srcu. Zdai vas moram že zapustiti. Kje in kdai se bova zopet videla?

— Doma pri meni kadarkoli hočete, — je odgovorila tiho. — Saj sem vam rekla, da me najdete popoldne od petih do sedmih vedno doma.

— Da, — je vzdihnil slikar, — v času ko je pri vas znana družba. Mar ne razumete, če me le malo ljubite, da zahteva ljubezen več intimnosti? Kaj mi ne dovolite, da bi se sestala tako, kakor sva se danes?

— Oh, zelo neskromni ste takoj v začetku. Predno se vam posvetim z vsem zaupanjem, mi dovolite, da preizkusim vašo gorečnost. Sicer pa v mojem salonu nikoli ni toliko gostov, kakor mislite. Če pridete ob šestih, me lahko najdete že samo. Vidite, da sem pridna! Zdaj pa povejte, kje želite izstopiti?

Peljala sta se ob pristanišču. Jakob se je spomnil na Lechautra in na jahto barona Herderja. Pomislil je, da nikakor ne gre, da bi se vrnil v meniški kuti v Carabacelsko ulico in vedoč, da je izposojevalnica ob tem času že zaprta, je sklenil zateči se k Lechautru in ga naprositi, naj vrne namestu njega izposojeno obleko.

— Izstopim tu, — je odgovoril. — Imam prijatelja na krovu »Hebe« in rad bi govoril z njim.

— Razumem, — se je nasmehnila baronica Lieblingova. — Tako si menda človek v Franciji preskrbi alibi. Sicer vam pa nocoj vse odpuščam... Good bye.

— Na svidenje... Obožujem vas. — je zašepetal in ji poljubil roko. Izstopil je na nabrežju in kočija je oddrdrala naprej.

Hitro je poiskal »Hebe« in vprašal službujočega mornarja po Lechautru. Mornar mu je odgovoril, da se slikar še ni vrnil. Jakob je zlezel v kajuto, odložil meniško kuto, jo zavil in pustil mornarju listek za Lechautra.

Ko se je vrnil po mostičku na zapuščeno nabrežje, se mu je zdelo, da se je po odložitvi maškeradnega kostuma nekoliko zdramil iz ljubavne opojnosti. Nočni hlad mu je božal senca in mračne misli so mu legale liki senca na glavo. Sestanek z Manio, ki je po njem tako hrepenel, je bil že za njim in kaj mu je ostalo od njega?

Nejasna obljuba ljubezni. S sestanka se je vračal še bolj nemirnega in hrepenečega srca, zavedajoč se, da je dosegel zelo malo. Žalost ga je obšla in postal je malodušen, kar je imelo vsai to ugodno posledico, da se je njegova vest pomirila. Trezneje je presojal svojo nezvestobo, kajti tolažila ga je zavest, da ni storil težkega greha, da bo jutri lahko prenesel Terezijin pogled. Ubral jo je proti Paillonu. — Ura je enajst, je pomislil in doma bo že vse spalo. Tem bolje, se mi vsaj ne bo treba že nocoj opravičevati in zatekati k laži.

Vendar se je pa na Pont Neufu ustavil, se naslonil na ograjo in počakal v strahu, da bi na povratku koga ne srečal. Svečanost je bila končana, toda klici in kriki pijanih mask so se še vedno razlegali iz sosednih ulic. V srebrni mesečini je videl pred seboj živo sliko Corsa in podobo Manie, zavite v kožuh in sedeče v kočiji. Žal mu je bilo, da ni bil pogumnejši, da ni izkoristil ugodnega trenutka, ki se ne bo nikoli več povrnil. Slednjič je krenil naprej in kmalu je bil na vogalu Carabacelske ulice. Zelo previdno je potisnil ključ v ključavnico, prestopil prag in jel tipati po steni predsobe. Zdelo se mu je, da je vsa hiša pogreznjena v spanje. Tiho kakor mačka se je plazil po hodniku, odprl vrata svoje sobe in presenečen obstal. Pri svetilki v kotu pri peči je nepremično sedela napol slečena Terezija in ga vprašujoče pogledala, ko je vstopil.

Urejuje Josip Zupančič. — Za »Narodno tiskarno« Fran Jeseršek. — Za upravo in inseratni del lista Oton Christof. — Vsi v Ljubljani.